

Ο Μαγικός Κόσμος του παιδικού βιβλίου: Διαβάζω & Δημιουργώ (Ίγκι Πεκ, ο αρχιτέκτονας)

Σάββατο, 3 Νοεμβρίου 2018 [ΔΙΑΒΑΖΩ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΩ](#)

Διαβάσω...

Άντρια Μπέτι, «Ίγκι Πεκ, ο αρχιτέκτονας», Εικονογράφηση: Ντέιβιντ Ρόμπερτς, Απόδοση: Αργυρώ Πιπίνη - Ευδοξία Μπινοπούλου, Εκδόσεις Ψυχογιός, Αθήνα, 2018

«Κάποια παιδιά χτίζουν κάστρα στην άμμο. Κάποια παιδιά φτιάχνουν πίτες από λάσπη. Και κάποια άλλα κατασκευάζουν πανύψηλους ουρανοξύστες. Αλλά κανένα δε χτίζει καλύτερα από τον Ίγκι Πεκ, που μια φορά έφτιαξε στον μπροστινό του κήπο ένα αντίγραφο της Μεγάλης Σφίγγας σε πραγματικές διαστάσεις! Και είναι κρίμα που τόσο λίγοι εκτιμούν το ταλέντο του Ίγκι – σίγουρα όχι η δεσποινίς Λίλα Γκριρ, η δασκάλα στη δευτέρα δημοτικού. Απ' ό,τι φαίνεται, ο Ίγκι θα αναγκαστεί να ανταλλάξει το Ταυ του με ένα κουτί κηρομπογιές... μέχρι να πάει η τάξη εκπαιδευτική εκδρομή κι εκεί να αποδειχτεί πόσο χρήσιμος είναι ένας σπουδαίος μάστορας», διαβάζουμε στο οπισθόφυλλο του χαριτωμένου αυτού βιβλίου.

Λένε πως ο έρωτας και ο βήχας δεν κρύβονται. Θα προσθέσω ότι κάτι ανάλογο συμβαίνει και με το ταλέντο, την ιδιαίτερη κλίση κάθε ατόμου. Ο κεντρικός ήρωας αυτού του βιβλίου είναι αρχιτέκτονας από κούνια. Βρίσκει τον καλύτερο, τον πιο ενθουσιώδη, ευτυχισμένο και δημιουργικό εαυτό του όταν χτίζει. Και χτίζει όπου κι αν βρεθεί, ό,τι μπορείτε και ό,τι δεν μπορείτε να φανταστείτε. Και με κάθε τρόπο και υλικό, αναμενόμενο και μη. Αλλά η δασκάλα του στη δευτέρα δημοτικού δεν συμπαθεί καθόλου τα κτήρια και τις κατασκευαστικές εργασίες, εξαιτίας ενός παιδικού τραύματος που έχει εντυπωθεί ανεξίτηλα στη μνήμη της και τη βασανίζει. Έτσι, απαγορεύει στον μικρό Ίγκι να χτίζει. Και εκείνος νιώθει «την καρδιά του να βουλιάζει». Γιατί «Τι νόημα είχε αν δεν τον άφηναν να χτίσει πάλι; Τι να το κάνει το σχολείο; Γιατί να τον νοιάζει;».

Η εικονογράφηση του βιβλίου θυμίζει καρτούν, είναι παραστατική, χαρούμενη και μιλά και από μόνη της. Σκεπάζοντας με το χέρι το κείμενο για να μην το βλέπεις, μπορείς να «διαβάσεις» άνετα την ιστορία, βλέποντας μόνο τις εικόνες.

Η Αργυρώ Πιπίνη και η Ευδοξία Μπινοπούλου αποδίδουν με τρυφερότητα, ρυθμό και ευστοχία τη χαριτωμένη αυτή ιστορία, που μας θυμίζει πόσο απαραίτητο και ουσιαστικό είναι να βρίσκουμε από νωρίς στη ζωή το δρόμο που μας ταιριάζει και αναδεικνύει τον καλύτερο εαυτό μας, χαρίζοντάς μας την εσωτερική γαλήνη και την ικανοποίηση της δημιουργίας και της προσφοράς. Και πόσο σημαντικό είναι τα πρόσωπα κύρους στη ζωή των παιδιών -οι γονείς, οι συγγενείς, οι φίλοι, οι δάσκαλοί τους- να μην εμποδίζουν, να μην καταπνίγουν, να μην λογοκρίνουν και να μην αποθαρρύνουν την προσωπική έκφραση κάθε παιδιού προβάλλοντας δικές τους ανασφάλειες, ανάγκες και προσδοκίες.

...και Δημιουργώ!

✍ Προτρέψτε τα παιδιά να καθίσουν για λίγο ήρεμα σε μια άνετη γωνιά και να σκεφτούν τι είναι αυτό που τους αρέσει περισσότερο και τα κινητοποιεί στη ζωή τους, είτε πρόκειται για κάποια τέχνη, ένα σπορ, ένα επάγγελμα. Μπορούν να καταγράψουν σε μια σελίδα πως φαντάζονται τον εαυτό τους σε 15 χρόνια από σήμερα σε σχέση με αυτό και να το μοιραστούν στην ομάδα με τους συμμαθητές και τους φίλους τους. Αυτές οι συζητήσεις και δράσεις συνεισφέρουν στη δημιουργία ισχυρών δεσμών σε μια ομάδα και διευκολύνουν τους εμπυχωτές να εντοπίσουν και να ενθαρρύνουν τα ιδιαίτερα ταλέντα, κλίσεις και δεξιότητες κάθε παιδιού.

✂ Προτείνετε στα παιδιά να χωριστούν σε μικρές ομάδες, να μιμηθούν τον ήρωα του βιβλίου και να αξιοποιήσουν ποικίλα υλικά από την ανακύκλωση (χαρτιά, χαρτόνια, νήματα, υλικά από τη φύση, πλαστικά καπάκια, κ.ά.) και τη φαντασία τους, για να κατασκευάσουν τα δικά τους κτήρια. Μπορεί να είναι κτήρια ενός άλλου πλανήτη, κτήρια που αναφέρονται σε βιβλία που έχουν διαβάσει ή σε ταινίες και θεατρικά έργα που έχουν δει, χώροι όπου δρουν φανταστικοί υπερήρωες και ό,τι άλλο σκεφτούν και φανταστούν. Στο τέλος μπορεί να οργανωθεί μία έκθεση με τα έργα των παιδιών.

☺ Προτείνετε στα παιδιά να αναπαραστήσουν διάφορους επαγγελματίες και καλλιτέχνες, τα σύνεργα και τα εργαλεία τους, τους τρόπους και τους χώρους εργασίας τους, τους χώρους έκθεσης των έργων τους κ.τ.λ., με παντομίμα. Κάθε παιδί θα επιλέγει να αναπαραστήσει τον επαγγελματία ή καλλιτέχνη που προτιμά και τα υπόλοιπα θα προσπαθούν να τον μαντέψουν. Στο τέλος μπορούν να επιλέξουν πως θα σταθούν στο χώρο ώστε να δημιουργήσουν ένα «ζωντανό» πίνακα χαρακτήρων και ο εμπυχωτής της ομάδας να αναλάβει να τραβήξει τις σχετικές φωτογραφίες - ενθύμια της δράσης.